

அந்த முடி நிலாக்காலம்

கவிதைத் தொகுப்பு

தி. சுதாகர்

அந்த முழு நீலாக்காலம்

கவிதைத் தொகுப்பு

தி. சீதாசூரி
(மாணவன்- நெழும்புப் பல்கலைக்கழகம்)

வெளியீடு
வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்

821

ஆசிரியர்	:	அத்தியாசிரியர்
வகை	:	கவிதை
நூல் அளவு	:	4.75" x 6.75"
பக்கங்கள்	:	100
வெளியீடு	:	வயலியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்.
முதற்பதிப்பு	:	மார்ச்சு 2004
பதிப்பாசிரியர்	:	தி. சுதாகர் 1171, மீல் வீதி, உத்தரகங்குளம், மதுரை.
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியர்
அச்சுமையு	:	சுமையு அச்சுமையு அச்சுமையு 481, சூழலியல் வீதி, சென்னை 13. தொலைபேசி: 2330195
விலை	:	ரூ. 120

ISBN 955-98993-0-9

இந்நூல் .....

என்

பெற்றோரின் விமர்சனத்

தரவிகழங்கும்...

மத்திய ஆசிரியர்களின்

வாழ்கவுடனும்...

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

அணித்துறை	vii
வெளிநீர் குறை	xiv
ஆசியுறை	xvi
என்றுரை	xviii
கவிதை	1
இளமைமயம், நூணம்	4
என்னைமயம்	7
புகழமை	9
இயற்கை	11
ஆசை	13
எண்ணத்தின் சீதைவு	15
விடியல்	16
வெளிநீர்	19
என்ன மனநிலை வாழ்வு இது...	21
அங்கு ஒரு காலம்	24
வெற்றி தீச்சயம்	26
நன்மனம்	28
மீள்வதும் நிகன்றல்	30
இளமை	31
(அறம்) இயலாமை	32
பகுதி மாற்றங்கள்	33

மொதுசன நூலகம்

மாநிலாணம்,

விசே. மொதுசன நூலகம்

முறியாமை	35
முக்கக் கொடுவாணம்	38
முறுமிக்காவே...!	39
முந்த முடி மிலாக்காலம்	41
மு மனிதா சிங்கி	45
என் இங்க கண்ணீர்த்துளி	46
கன்யயிஸ்தை	47
வாழ்வின் தக்துவம்	50
உனக்காக ஏங்கிய நாட்கள்	53
நககோர்ப்பேயம் வாராயா	55
ர்க்கடையில் இரண்டு கேளீர்க் கோடுகள்கள்...!	57
உயிர்கள் மட்டுமல்ல உணர்வுகளும் தான்...!	58
வாழ்வுக்கழி	59
கசங்கிய மனம்	61
காலம் மாறப்போச்சு	62
ஒரு நாள் உணர்வாய்	63
கருணை	64
நண்பனுக்கு சிலவிகள்	65
விழிக்கிற	67
உணர்வதை	68
கோலங்கள்	70
சிவ்வீனார்	71
சரஸ்வதி வேதனை	73

அணிந்துரை

பேராசிரியர் டி. சிவசுப்பிரமணியன்

“(கவிதை)” கவிதை எழுதுவது கவிஞராக இருப்பதும் - புகழ்க்கவிதை எழுதுவது இன்னும் எழுத்தாளர்கள் பலர் எதிர் போக்கும் ஒரு பிரச்சினைபற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பு.

இத்தொகுப்பில் ஆசிரியர் தமது எண்ணடைய மாணவனுடைய மனம் தவறு கவிதைத் தொகுதிக்கு ஒரு முன்னுரை குறிப்பு வேண்டுகிறேன் போன்றது நினைந்த மனத்திருப்பியினால் தருகின்றது. எனக்குமொரு பரம்பரையினால் பற்றிய பேச முடியாமலாக அந்தக் கதைக்கு இடமுண்டு.

தகப்பனாக இருப்பதும் பங்கம் தாந்தாவாக இருப்பது சிறப்பான காரியம். தகப்பன் பிள்ளைகளை கண்டிக்கலாம். சிலவேளைகளில் அடியும் போடலாம். ஆனால் தாந்தாவை அதனை போலவே முடியாது. பெற்றின்பிள்ளைகள் தாந்தாவின் தாது பண்ணுவதும் பங்கம் தாந்தாவைத் தான் பேரப்பிள்ளைகளைத் தாது பண்ணுவது கூட ஏதெனில் பேரப்பிள்ளைக்குத் தாந்தா வேண்டும் என்பதிலும் பங்கம் தாந்தாவிற்கு பேரப்பிள்ளைகள் வேண்டும்.

எனக்கும் இந்த முன்னுரைக் குறிப்பினை மேலே சொன்ன தாந்தா நினைவில் இருந்தே எழுத விருப்பம்: ஆனால் அமை என்று ஒன்று உண்டு தான்.

தமதுகதைக் கொண்டு அவருடைய கவிதைகளை வாசிப்பித்தன். கவிஞன் தான் எழுதிய கவிதைகளைத் தமது வாசிக்கும் போதுதான் அவருக்கு ஒரு திருப்தி ஏற்படும். அந்தமே வேலாக கவிதைக்குள்ளே உயிர் கவித்துவர் முனைப்பு என்னவென்று

புதுக்கவிதை எழுதுவதற்கும் யாப்பு வழிக்கவிதை எழுதுவதற்கும் ஒரு முக்கிய வேறுபாடு உண்டு. தமிழில் யாப்புக்கவிதை எழுதுவதற்கு ஒரு அடிப்படையாக யாப்பர் பரிசீலம் வேண்டும். யாப்பாங்ககக்கவிதை போன்ற ஒரு யாப்பு நூலினை வாசிக்கும் போது அதற்குள் வரும் கட்டப்பெறும் விதிகளுள் ஏதே நுணையில் எழுதப்படுவதையும் செய்யாக விபக்கியாவித்துவிடலாம். எல்லாநூல் மரபுவழிச்செய்வதை எழுதுவதற்கு குறைந்தபட்சம் சில யாப்பு வழிவக்களிற்கான நளமுதுகெட்டும்புர் பண்புகள் தெரிந்திருக்கப்பட வேண்டும்.

புதுக்கவிதைப்பினை எழுதுவதற்கு இந்த ஒள்கலய விதிமுறைகளினால் பாண்பலிற் புதுக்கவிதை என்பது செய்வாய நயம் இருப்பதில்லை. கண்ணை நயம் இருப்பது கண்ணின் விக்கத்துள் வாய்ப்பு அவ்வில்தும் ஒரு தொடர்புண்டு. நான் இதைப்பற்றி ஏற்கனவே விசாரை எழுதினேன். நாய்பர் வல்லிக் கண்ணைப் புதுக்கவிதை பற்றிய நூறு நூலில் தெற்கோள் காட்டி விவாதித்துள்ளார்.

உணர்வலில் மரபுவழிக்கவிதை எழுதுவதிலும் பங்கும் புதுக்கவிதை எழுதுவது சீரமைந்து புதுக்கவிதையின் சொந்தக்கலையின் சொல்வருக்குகள் வலிப் பரிப்புடன் ஆக்கியல் சந்தக்களுக்கு அப்பாண் திற்கும் ஆதம் உயிர்ப்புந்து மரபும் புதுக்கவிதை தெற்கில் கருதியோடு சொந்த சிந்தனையில் வந்தோடு வந்ததும் புது. இதை வற்புடுத்துவதற்கு புதுக்கவிதை படிமங்களைப் பண்படுத்துவர். மரபும் என்பது உவமைக்கு மேலே உள்ள உருவகத்துக்கு மேலே வரும் ஒரு வகை பண்புதே. மரபியாவில் 'காற்று' எனும் கவிதையில் வரும் வரிகள் இந்த பாண்பலினை நன்றி எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சாகுபியமாள சொல் மாற்று விச்சின் மூலம் புதுக்கவிதைப்பினை படைக்க விரும்பும் பல கவிஞர்கள் இருக்கின்றனர் ஆனால் சொல் மாற்று செய்வதிலும் பங்கும் உணர்வலையில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் அருளுள் புதுக்கவிதையின் தளம்.

இப்படி பாக்கீர் பொழுது சிவந்தடக்களை கருதப்படுக கவிஞர்கள் பலர் கூட தேர்மையான ஒரு தெரிவிப்போது அதிவர் தேர்மையட்டர்கள்.

புதுக்கவிதையின் உயிர் அந்த கவிஞரது உணர்வின் ஆழத்தில் தங்கியுள்ளது. உணர்ச்சியிலும் பங்கும் உணர்வு முக்கியம். உணர்வு எப்பொழுதுமே உணர்வைத் தவிரையாது. அதற்கு போலித்தன்மை இருக்காது. ஒரு செய்யுளாக (உணர்வை, தேர்மைத்தன்மை) சிவ.

இந்த உணர்வினதும் அது பற்றிய அனுபவத்தினதும் பாண்பலிற் குள்ளும், தேர்மைத்தன்மும் நான் இது தேய்த்து விடக்கின்றது. உணர்மையான புதுக்கவிதையில் அது மட்டுத் தெரிக்கும். இதுமாதே நான் சமத்தூக் கவிஞர்களது புதுக்கவிதைகள் பா காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மதிப்புமிக்க தேர்ம்களில் விழாப்புக்கழிபிக்க கவிஞர்களாகக்கூட தூக்கி எடுத்து விடுவர் அளவிற்கு அனுபவ ஆழமும் உணர்வு தேர்மைமும் வெளிப்படுத்துதலிலும் கொண்ட பல இலம் கவிஞர்கள் பொக்களக்கவிஞர்து இலங்கண்டு கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். நான் கூறி வருகின்ற ஒவ்வொன்றிற்கும் உதாரணம் சொல்லி விளக்க வேண்டும் என்ற அடைய வகத்து, நுணைய உண்டு. அத்தகைய ஒரு பதிகைக்கான வந்தியற் குறவில் இந்த முன்னுணர் குறிப்பு எழுதப்படுவதால் வேண்டிய தேர்ம்களைக்கான காட்ட முடியவில்லை. ஆனால் இவற்றை வாசிக்கும் மரபுக்கு தேர்மைமும் அனுபவப்பின்புமும் கொண்ட பாசக்களுக்குப் பல நல்ல வரிகள் அமைவினார் போல வந்து போதும். காநால் கேட்கும் தெற்குக் குடாத்தும்.

புதுக்கவிதையின் பிரதான இலம்பு என்னவென்றால் அது ஒரு ஊழலைய வடிவம். ஒருவர் மடிந்து 'நியூசன்' வகுப்பிற்கு போய் புதுக்கவிஞராதலினால் பாநூல் எழுதலாம் பாவரும் எழுத வேண்டும்.

இந்த இடத்திலேதான் பிரச்சினை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. புதுமக்களிடம் எந்தக் கூடாத்தல் வசன கவிதைகளில் இருந்து வெறுப்பாகியிருக்கிறது.

மேலும் உட்படவங்களை உள்வாங்கி அந்த உச்சாட்சகங்களின் கருதி தளத்தில் நின்று கொண்டு தமிழின் சந்த மரபுகளுக்கு அப்பாலை நின்று புதிய உலகிழ்க்கான ஒரு உயர்ந்தமான பாதி "காற்றை விட..." என்று தொடங்கும் புது கவிதைகளை எழுதினான். பாதிமீள் பதிப்பாளியானவரே குறிப்பாக 1930களில் மயிலிக்கொடி மூலமாக பிரசுரிக்கப்பட்ட கவிதைகளில் சான்றம்சங்களுக்கு பிச்சுமூத்தி, குடாறு போன்ற எழுதிய புதிய வகை கவிதைகளுக்கு போலா (Label) அளவுக்கு வசன கவிதை என்ற போல் பிரசுரம் பெற தொடங்கியது. பாதிமீள் அந்த சென்றொடையை மயங்குத்திணை என்ற மயக்கம் ஏற்படுத்தக்க வகையில் "கண்ணை பாட்டு" "தேச மகதி பாடல்கள்" போன்ற ஒரு பாடல் வகையாக வசன கவிதைகளைப் பாதி பதிப்புக்குள்ளேயே மருத்த தொடங்கினார்.

வசன கவிதை என்ற இந்தச் சொற்றொடர் மரபுத்தியம்வந்து அதற்கும் பின்புலமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கவிதைக்கொன்றாமையான கூட அக்காலத்தில் மருநாதன் போன்றவர்கள் மிக வசனமையாக கண்டித்தனர்.

கவிதை வெளிப்பாட்டில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றம் உண்மையில் தமிழில் நவீன மயமாட்டிவந்தும் மாத்திரம் அல்லாமல் தமிழ்மக்கள்; தமிழ்மக்களின் மெனட்டு மயமாட்டிவந்தும் அதன் வழியாக வந்த உலக மயமாட்டிவந்தும் தவிர்க்க முடியாதபடி ஏற்படுவது என்ற நிலைப்பாடு மிகளிலேயே உணரப்பட்டது. மிகளில் இறுதி மிகளின் முற்காற்றிலே தான் புதுக்கவிதை என்ற சொற்றொடர் எழுதிவந்தது. ஒரு நிலையில் இது அக்காலத்திலே வெறும் வறக்காகவிருந்த "New poetry" என்ற ஆர்வம் தொடருக்கான தேர் மொழிபெயர்ப்பாக இருந்ததையும் இன்னொரு நிலையில் காலனிக்குவந்ததையும் அதன் வழி வந்த மெனட்டு மயமாட்டி வந்தும் இவை காலனிக்குவந்த தேவநிய கருதிய பிரச்சினை காலனிக்குவந்த புது கவிதையின் மரபில் தவிர்க்க முடியாதபடி ஏற்பட்டது.

புது நிலையில் வெளிப்பாடாகவே புதுமக்களிடம் அந்தத் துறையில் இருந்து அகலவில்லை. விருந்தத்திற்கு வந்து விருந்தத்திற்கும் பம்முகப்பட்ட மயிலிக்காலத்திலே மீது (கட்டளைக்கவிதையாக ஆர்வம் விருந்தம், கந்திபுலக ஆர்வம் விருந்தம், சீந்து, மயிலிக்கால) உள்வாங்கி உணர்ச்சியான மீது தவிர்க்க கவிதையின் மெனட்டு மயமாட்டிவந்தது.

இந்த புதிய கவிதை வடிவத்தினை பழையதில் இருந்து பிரித்துக் காட்டுவதற்கு "மயிலி" இருப்பு இல்லாமையால் காரணமாக வெளியும் புது ஒரு துறையிலேயே மயிலி என்னும் சொல் திரும்பு என்ற சொல் போன்றது. திரும்பும்படி மயிலி, அது போல மயிலிக்கு மயிலிவந்து மயிலி மயிலி Composing போன்றது.

இந்த Act of composition (மெனட்டு மெனட்டுவதானது வடிவமாக ஒரு உயர்ந்ததில் நின்றுவது. முறையில் தமிழ் மொழியில் இயல்பான ஓசைக்குரிய மயிலிக்கு இருந்து (அகலம், வெண்பா, கவி, வந்தி) இந்திய மொழியைப்பின்பி ஓசை உயர்ந்தது சென்று (வந்தியா-அழலும்) மயிலி வரவந்து காலனிக்கு மயிலிவந்து மயிலி நாட்டின் நாட்டின் நிலை வந்ததிலும் முழக்கி மயிலி வந்ததில் தவிர்க்க முடியாதபடி இந்நிலை முழுமையையும் இணைத்து நின்று தமிழ்மக்களிடம் ஓசைத்தமம் போல் மயிலி மயிலிக்கல் வழியாக வந்த நிலை மயிலிவந்தும் ஒரு புதிய மயிலிவந்ததைப் பெற்றது. இது தான் புதுக் கவிதை வடிவத்தில் மயிலிவந்தது.

இந்த மாற்றம் ஒரு மிகப் பெரிய சமூக, கல்வி மாற்றத்தொடு இணைந்தது 19ம் நூற்றாண்டில் பிரபலத்தில் இருந்து எழுத்தறிவை தாரி: மெழி பெயர்க்கப்படும் சீட்டாசி (Literacy) மயிலி இருமில் அச்சாளியாக உயர்ந்தது. அதுவது எழுதப்படக்கூட தெரிதல் என்னோருக்கும் அத்தியாவசியமாகப்பட்டதிலும் மயிலி ஒர் ஆர்வம் உரிமையாகப்பட்டது.

எழுத்தறிவுத்தமிழின் ஒவ்வொருவரும் (ஆண்கள், பெண்களும்) தமிழர் பாரம்பரியத்தினை மமதாக்கிக் கொண்டனர். கொள்ளுபவந்தான். கல்வி மக்களுடைய வாயாகப்பட்டது. தமிழ் தமிழர் சகலரினதும் உடைமையாயிற்று அநாவது அண்டம் ஒவ்வொருவரும் தமிழரை எழுத்தையும் வேண்டும் வாசிக்கவும் வேண்டும் "பேச்சு மத்தியம்" ஒருவரை தமிழராக்ப்பாது என்று நிலைமை வந்து விட்டது.

இந்த உரிமையால் பங்குத்துகைக்கு தமிழின் நவீன காலத்திற்கு முந்திய "யாப்பு யாப்பு" நன்றியாகக்கி நடந்து வரலாற்றோட்டத்தில் காணாமலுதல் என்றுபடுத்திய மன்றம் நேசனாயக்கு இத்த புதிய தமிழ் உரிமையாய்ப்பா அந்த வேகத்தைத்தர்த்துப்படுத்திற்று. தமிழ் உணர்வுள்ள ஒவ்வொரு இனமனதுமே ஒவ்வொரு புல்தையும் தமது மன உணர்வுகள்கு இலக்கிய வடிவம் கொடுக்க விரும்பினர். தங்கள் புலவர்களால் என்பது தெரியும். ஆனால் கவிஞராக இருக்க விரும்பினர். புலவர் = சொல்லு என்று மயம்பாடு உடைந்து கவிஞர் = கவிதை என்ற புதிய சமன்பாடு வந்தது.

எல்லோரும் பா விருப்பினர்கள். விருப்பினர்கள் காலத்திலுள்ள பின் காலனித்தரால் பா பாபிற் அரபியல் அங்கலால் கவிஞர் அங்கிற்று. தமிழோடு அந்த அன்னியோணால் இல்லாமலென்றால் அதற்காக உயிரை கொடுக்க வகுவாமை? வருவாமை? தமிழ் இவர்களின் முயலாங்கியாகவும் ஒலிபார்ப்பாலவும் ஆயிற்று. தமிழ் இவர்களின் தமது ஜனநாயக உரிமையாளால் மயம்படுத்த துபுக்கின்றனர். இந்த துபுக்கும் தமிழ்க் கவிதைகள் வெளிப்பாட்டில் மூலம் வந்த காலத்திலும் இல்லாத ஒரு மிகப் பெரிய பரப்பு வெளிமை கொற்றாவித்துவந்தது.

தங்கள் தமிழ்க் கவிதை வெளிப்பாடு பற்றிய இந்த வரலாற்றின் ஒரு வெளிப்பாடு இவ் வகுத்துக்காட்டு.

தான் நினைப்பதைப் பா விருப்பினர்மால். தான் பாடுபதை அவதத்துவம் வயந்தலைவென நினைக்கின்றான்.

இந்த உரிமையால் கோரிக்கையின் எந்த அளவு நிபாயம் இருக்கின்றது என்பது தான் அடுத்த முக்கியமான வினா. தமிழை இப்படிப் பயன்படுத்த இவனுக்கு உரிமையுண்டு இந்த இளங்குணமைய இந்த உரிமை தமிழை எந்த அளவிற்கு வலப்படுத்த வேண்டும். இந்த தீர்மானிப்பில் இளம் கவிஞரின் ஆலோசனை முக்கியமாகையது; ஆனால் ஆழ்ந்த முக்கியமானதும். ஆறாழ்ந்தல் போட்டியில் தாண்டிக்கு கோலே அளவ் வரும் போபுது அளவ் பற்றிய ஆழத்தின் தூறல் அந்த மெல்வருகையின் வேகத்தில் தெரியும். கவிதைமும் அப்படித்தான். ஒருவன். ஒருத்தி எந்த அளவிற்கு தங்கள் மனிதத்துவத்துக்குள் எத்துணை ஆழமாய்க் போகிறார்களோ அத்துணை தாக்கத்துடல் அத்துக் கவிதைகள் வெளிவரும். இது ஒரு நிபந்தி. இத்தக் கால இவரைத் தரின் அதுவா ஆறமால் அத்தகு தமிழ் வரவுதும் வடிவரும். மண்பும் தம்மை சிவிக்க வைக்கின்றன.

தொகுப்புக்கு தமிழ் வேறு வகையாகப் பயன்படுகின்றது. சகல் தரும் எண்ணத் தடவுதல்மகில் அவங்கலும் இன்பம் தெரிவின்றது ஆனால் அத்த நினைவு மீட்டிக்கலின் கட்டு. தான் மட்ட துன்பங்களின் கட்டுதலால் இழுத்து கொணர்நின் கோயக்கலும் அற்றி அற்ற வருகின்றன. விடையப் பருவத்துக் காலமும் தெரிவின்றது விடிந்த கோமும் தெரிவின்றது.

தொகு தொட்டித்தும் கவிஞராக இருப்பது என்பது இவற்றின் உபேட அவ்வை ஆக்சிக்க போதும் வழக்காத்தத்துவமும் அதல் தமைய அவமயப்போதும் மய்த பரத்தைமத்தமால். இவற்றின் கை பா தமிழுக்கு வருவதற்கு முன்னர் தமிழின் கை பா இவர் அவற்றை எட்டிப்பிடித்தல் வேண்டும். வடிவியானல் கொந்த வையன் ஒருவனுக்கு இத்தகான தூறல் அக்கமிக்கலை உணர்வின் நேர்மை தான் முக்கியம். தொகுப்புக்கு மய் வயந்தத்துக்கள்.

அன்புடன்.
கவந்தடுக்கென சிவந்தநற்சி
தனகார ஒப்புகினைப்
பேறாகியி.

வெளிநீட்டுரை

வெளிநீட்டுரை உரை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தில் (14) பதினாறுவாசியது நூலாக எழுது நண்பர்கள் வட்ட உறுப்பினர் திரு. தியாகராஜா சதாநர் அவர்களின் இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூல் வெளி வருகிறது.

வெளிநீட்டுரை உரைநாடகக் கவிதைகள், கவிதைகள், கவிதைகள் ஆகிய அடங்கிய அருக கவிதைகள் என்ற நூலாசிரியர் இவ்வாறு நூலாக வெளிப்பெயர்ந்த இந்த வெளிநீட்டுரை இத்த நூலில் வெளி வருகின்றது.

நண்பர் சதாநர், வெளியும் பல்புலகங்களும், உரைநாடகப் பாணிகள், எழுது நண்பர்கள் வட்டக் கூட்டங்களிலும், யாதந் தொகுப்பு நூல் நூலும் வெளிநீட்டுரை ஒன்று உடல்களக்கும் உரைநாடகக் கவிதைத் தொகுப்பு நூலாக வருவது.

கவிதை புனைவதில் பெரும் ஆர்வம் கொண்ட இவர், அவ்வப்போது எழுதிய கவிதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து நூலாக்கியுள்ளார்.

சுருக உரைநாடகக் கவிதைகள், உருவகம் வரும் இவரின் கவிதைகள் பல செய்திகளை நூலாசிரியர் கொடுக்கின்றன.

நூல் வெளியும் அருகத்தில் அல்லது இவ்வாறு வாழ்க்கையில் வெறும்பும் கொண்டவர் போலக் சில கவிதைகளைப் புனைந்துள்ளார்.

சுருகத்துக்கு ஒத்து வராத சில முறண்பாடுகளைக் காணும் போது அருக உரைநாடகக் கவிதைக்கும் மேலும் வருவது இவ்வாறு நூல்.

அருகக் கோபர் கிபித்தி நூலைய உருகத்து வருவது உடலது அருக யாற் றாத் திற்காது அரை உரைநாடகவும், நாடகம், உரைநாடகம் உருகத்துக்கும் உருகத்துக்கும் இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு கவிதைகள் மிகவும் எளிதானவை புதுக்கவிதைகள் என்பதால் அவரும் இவ்வாறு புதிது கொண்டு உருகத்து இருக்கின்றன.

வெளிநீட்டுரை உரை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தில் தொகுக்கப்பட்ட உருகத்து வெளிநீட்டுரை நிகழ்வுகளை அருகவை கவிதை புதுக்கவிதை வெளிநீட்டுரை இக் கவிதை நூலை எழுது வெளிநீட்டுரைக் கொண்டு வருவதில் மகிழ்கின்றோம்.

நண்பர் சதாநர் கவிதைத் தொகுப்பில் இன்னும் பல புகைகளைக் கூட்டு முயற்சியை வழங்குகின்றோம்.

அன்புடன்,

இல 90, திருநெல்வேலி,
வெளிநீட்டுரை.

தமிழ்நாடு அகாடமி
கவிதைகள், கவிதைகள்

ஆசியரை

தூவ் வாயும் உலகத்தில் எவ்வாறு யனிதலின் உள்நுணர்வு இருக்கின்றது என்பதை பல்வேறு அழகுத்தன்மைகளுள் அலகலிபர் தூர் எழுத்தாணலின் (கவிஞரின்) பரிபாசை உடனின் வெளிப்பாடு எனது மானாவை கதாசரின் கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவருகின்றது.

தூர் கவிஞன் தான் உலகத்தில் எப்படி உலகமும் இருக்கவேண்டும் என்பதை சித்தரிப்பது உலகக் கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. தனக்கே உரித்தான எவ்வாறு சொற்களில் கவிதைக்குள் விளக்கக்கூடிய வாகையினை எழுதினார். மட்டு, கவிதை, செயலின் புதுக்கவிதை, வசனகவிதை என பலவாறு வடிவங்களில் இவரின் இந்தப் படைப்பு இவர்ப்புள்ள அடக்கம் தன்மையுடையது. இவரின் துடிப்புள்ள கவிதை, தான் உலகத்தில் உலக உணர்வை உணரப் பரிபாசைக் கவிதைகள் மட்டு மூலையில் கவிதையின் வெளிப்பாடு படைத்துள்ளார்.

இன்று பலவகைப்பட்ட சூழலில் சூழிப்பாக நவீனகருவிகள் கூடி வாயும் இவரின் தனது மூலையில் எப்படி எல்லாம் வாழவேண்டும் என்று துடிக்காய் துடிக்கின்ற வேலைகளில் ஒழுங்கித புதுமையாக சித்திக்கமுடையவற்றை கதாசர் பாராட்டிப் படை வெளிப்பாடு.

கவிஞன் எப்போது வந்திருக்கிறார். அவன் தான் காணும் சமூகம் எவ்வாறு எல்லாம் வாழவேண்டும் என்பதை வெறும் கற்பனைவாகக் கவிதை புரையாது என்றும் எக்காலத்தவருக்கும் மற்ற நாள் முறைகளை உள்வகை உள்வகை மட்டுத்துக்கட்டுவதென்றும் எழுதுவதற்கு கவிஞர்கள் உருத்திரவந்தி, கோன், சமுதாயம், மு. தனையிடுவர், மு. பொன்னம்பலம், கவிவெட்டுவன் மு. நாகையன் பொன்னம்பலம் யதார்த்த உலகைப் படைத்தவர்கள் அந்த வகை இவரின் கவிதை கதாசரின் இப்படைப்பு என்றும் வாழக்கூடியவை.

எனவே தான் கவிதைகள் கதாசர் தான் படைத்து படைக்கப்படுகின்ற கவிதைகளைப் பாசிய கவிதைகளில் புதுமையாக வருவர். அவைய இவரின் எழுத்து படைகளைக்கவிதைகளில் புதுமையிற் கவிதைகளின் வரையகவும் வெளிவரவே வேண்டும். உலகத் துடிக்கை நிரிவுண்டு மிடத்தும் இவரின் கவிதையில் உணர்வுகளாகவும் அவ்வேண்டும் இவரின் கவிதை உலகத்தில் உலக கவிதை, வெடிப்புக்கள், சிதைவுகள் தீ கார்த்து, மருந்து, உள் மோன்ற உணர்வின் வெளிப்பாடுகள் சொற்களாக வரையகப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறும் தன்னை ஆரோக்கியமாக காணப்படைப்பாக உயர்வுகள். தாயை இவர்க்கியப்பாடு பாயம் படைத்துள்ள கதாசர் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். யனிதலின் மறு இக்கவிதை இன்றும் அவர் மனவேண்டும் அந்தரு இவரைப் போன்றவர் எப்பிடைபே தோன்ற வேண்டும். இந்த வகைகள் கதாசரின் முயற்சி வெற்றியடைப எனது உணர்வுபுரையாது யகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதுடன் என்றும் அவது தன்மைகள் எவ்வாறு கதாசரின் சித்தமாகட்டும்.

சீ.சி. பேரம்பலம்,
அதிர்,
விபுலாநந்தக் கல்லூரி,
வாழ்க்கை

எண்ணூரை

நீளையில் முதல் கவிதைத் தொகுப்பாக இது வெளிவருகின்றது.

நான் ஒரு கவிஞனாக என்னைக்குமென்று கனவு கண்டதுண்டு. இன்னால்கால பழிவுகள், நண்பர்கள் தீர்த்த சிந்தனாத்துவளிகள் எவ்வளவுவரையில் உயர்ந்தும் படிக்கும்பொழுதே என்னுள்வந்தில் ஒரு கிண்பி வருந்தது.

தவிமையில் நான் எழுதிய கவிதைகள் அறிவுக்கு வித்திட்டன போலவும், எனது இன்னாந் குடிப்புக்கு வழிகாட்டியன போலவும் அனாதைகளைவளம் பல கவிதைகளை அவ்வக் காலத்தில் என்வளம் சீர்ப்பாக எழுத முடிந்தது இக்காலத்தில் எனது பல கட்டுரைகள் தேவிய போன்றவளில் வெற்றி பெற்றபடியே என்வளம் வெறுமல் உற்சாகப்படுத்தியது. இதுவே இக்காலத்தினால் எழுதுவதற்கு உற்சாக தந்தது உண்மை.

கல்லறிக் காலத்திலிருந்தே எழுபட்ட வயதில் கால இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தினருடனான தொடர்பு இதன் கடினமான அறிவார்ந்தவர்களின் நட்பு, வழிமாட்டல் தொடர்ந்து விரிந்தது. இது என்னை மேலும் இத்துறையில் மனம் வளந்தது.

இக்கவிதைகள் எங்கே சில வருடங்கள் கழித்தபின் ஒரு சிறுக்கன் சிறுக்கிய சிறுக்கள் போன்று தொன்றலாம். இந்நந்தாயம் அந்த நோத்தில் அந்தக் கிறுக்கர்கள் அவனுக்குப் பெரிதல்லா.

காலம் போன்ற காலமான பாடுபொருள்களில் இருந்து விடுபட்டு அமுதாயம் சிக்கல்களை கவிதைமாக்கவேண்டுமென்பதே எனது அடைய. இத் தொகுப்பில் என்னை இதைச் சீர்ப்பாக செய்யமுடியாது போகலாம். ஏனெனில் இது என் முதல் தொகுப்பு. இத் தொகுப்பு உங்கள் மாண்டவிக் தழுவின்ற பொது நச்சுயம் மகிழ்ச்சி வெள்ளைக். இதனைத் தாழ் உரை ஏற்றுக் கொள்ளுமென நினைக்கின்றேன். நான் தொகுத்து எழுதுவதென்பது உங்கள்

அருத்தாக்களில் தங்கியுள்ளது. பணிபுடல் உங்கள் கருத்துக்களை சிறு தழுவீதி ஏற்றுக்கொள்கிறேன்

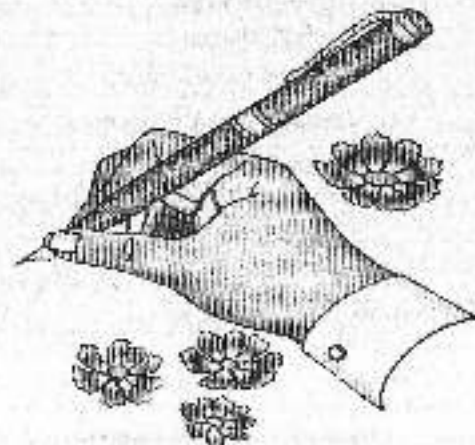
இத்தொகுப்பை வெளியிட எண்ணியது என்விக் மறுப்புகளில் அருதாய் தங்கிய என் அருமையப் பெற்றோருக்கு முதற்கண் நன்றி. இத்தொகுப்பிலான சிறப்பிக்கும்வகையில் அளித்துவைக் குறிப்பு வேண்டுமென கேட்டபொழுது நனது சமீபவந்தையும் பாராது அளித்துரை நாமுடைய பெருமதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் ஊ. சிவந்தம்பி ஐயா அவர்களுக்கு என் நன்றிகள். மேலும் வெளியிட்டுரை வழங்கிய மதிப்புக்குரிய தாழ்வாரி அகாங்கன், உந்தையா ஸ்ரீகணேசன் ஆகியோருக்கும் மற்றும் ஆசிரியரை வழங்கிய மதிப்புக்குரிய அதிர் சீவி. பேரம்பலர் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்

மேலும் என்னை உற்சாகப்படுத்தி ஆசிரியரை நக்கிய ஆசிரியர் என்சிலாவுமயம் (கதிரவேன்), என்செல்லசந்திரன், மற்றும் என் பக்கலைக்காடம நண்பர்கள், ஆசிரியரை தந்தது நடிமாட்டிய அனைத்து அன்புள்ளவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இந் தூரை வெளியிட்ட கால இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்திற்கும். இந் தூரை சிறப்பு அச்சப்படுத்தியுள் ஆர்வன் அச்சத்திற்கும் மற்றும் இத்தொகுப்பில் இம் பெற்ற பல கவிதைகளை வெளியிட்ட திசாபூச, செந்தழல், மாருதம் சஞ்சீவம், திசக்குரல் ஆகிய ஊடகங்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

117/1 மீல் வீதி,
உக்குளங்குளம்,
செய்யிபா.

நி. சந்திரன்

நீள் ஒரு

கவிதை எழுத வேண்டும்

தீன்றாவது எழுதி முடிக்க வேண்டும்.

ஒன்றொரு தாளும்

முயற்சிக்கின்றோம் முடிபயிர்வை.

தீன்றாவது நினைவு

செய்த வேண்டுகள்.

எதைப் பற்றி எழுதுவது...?
 இயற்கையின் எழிலைப் பற்றியா...?
 மனித உறவுகளைப் பற்றியா...?
 அல்லது
 பெண்களைப் பற்றியா?
 மதைப் பற்றி எழுதுவது?
 எப்படி எழுதுவது?
 இன்றுவரை எனக்குத்
 தென்பட வே இல்லை.
 முயற்சிக்கின்றேன் முடிவளிக்கவை.

காதலித்தால் கவிதை வருவாம்
 எனக்கு நேர்ந்ததே இல்லை
 அந்த விபத்து.
 இயற்கையினால் ரசிக்கும்
 உலகங்களால்
 கவிதை எழுத முடியுமாம்.
 எனக்கு
 அப்படியொரு உலகத்தை
 இறைவன் கொடுக்கவில்லை.
 எப்படி நான்
 கவிதை எழுதுவது...?

அந்த வேதனையிலும்
 கவிதை வருமாம்
 எனக்கு வாழ்க்கையே
 வேதனையாகிவிட்டது.
 எனக்கு எப்படி கவிதை
 வருமும்...?
 எப்படிவா இன்று
 ஒரு கவிதை எழுத வேண்டும்.
 இன்றில்தான் எப்போதும்
 என்னை ஒருநாள்
 நான்
 ஒரு கவிதை எழுதுவேன்...!

சென்றால் விவசாயம். புலம் அடிப்படையில்

ஒரு காலம் தான்.

பு புலப்படும். கனி கனிதலால்

ஒரு காலம் தான்

காதல் கனிவதும் இல்லாத இவ்வாறும்

ஒரு காலம் தான்.

இளமையும் அதன் தூய்மையும்

ஒரு காலம் தான்.

அதற்குள் எவ்வளவு முடிந்தால்

அவ்வளவையும்

பாதித்து விடு.

எவ்வளவு காலம் தான் - பாரதம்

வெள்ளையானால் புலம் கொண்டு இருப்பது..?

நீ-புதிய வரலாற்றின்மை படைத்துவிடு.

கண்ணாடி முன் நிற்கிறேன்.

என் இளமைத் தொற்றத்தின்மை எண்ணி....!

எவ்வளவு விவசாயம் என்

இளமை பறிபோனது.

பாதிக்காமல் தொலைத்துவிடு.

பலது இளமையின்மை எண்ணி

மொட்டிட்டுவிடுகிறேன்.

இருபத்தாத்தில் 'பிளாஜா'

இருபத்தொன்பதில் 'செவ்வியம்'

உலகம் கனிவளமாய்தான்

செவ்வியத்தின்மை கனிவளம்

'அசெவ்வியம்' முடிந்தபின்மை வெறுப்பு

இருபத்தொன்பதற்குள்

இவ்வளவு எத்தனை எத்தனை...

இவர்கள் காத்திருப்பார்கள்

ஒரு தூய்மையின்மை

என்னால் பாதிக்க முடிந்ததா..?

என்ன செவ்வியம்...

நான் சாதனைப் படிக்கட்டில்
 பறுப்பதற்காக
 ஒரு காலை எடுத்து வைக்கும்போது
 யற்றைய காலை இருவர்
 இயுத்து விடுகின்றனர்.
 இவர்களைக் கடந்து சிவபுகள்
 கடம்பாற்றினர் - எனது
 இலமை மிதாலைந்து கோவிறே...!

என்னைப் போல் நீயார்
 திரும்பு விட்டது
 இவையையிலைய சாதிக்க.
 மூயற்சி செய்.

எண்ணங்கள்

கீதேதல் என்முல் என்ன என்று
 முயலாத வையின் காதல்
 முன்னக்கு கடிதம். கவிதை
 எழுத முடியாது... ஆனால்
 "சிவ" கணக்கில் கவிதை கடிதம்
 எழுதுகின்றாய்.
 இது காதலின் சக்திவா இல்லை
 உன் வையிற்கு சொசன வணக்கியா
 முகலில் உன் தெர்வுகளை

புள்ளிகளால் வளப்படுத்தும்

யின்பு அது உன்னை வளப்படுத்தும்.

இரவு போன்றது வாழ்க்கை
அதில் கனவு போன்றது காதல்
சிலருக்கு, நல்ல கனவு வரும்
சிலருக்கு, கெட்ட கனவுகளும் வரும்
கனவுகள் காலையிலே நினைவாய்ப்பை
கிறப்படி வாழ்கின்றார்கள்
என்பதனைப் புரிந்துகொள்.

சாதிக்கும் எண்ணிக்களால்

வளர்த்துக் கொள்.

வாழ்க்கை என்றால் வலி வன்று

புரிவதே வலியில்

வாழ்க்கை பற்றிய பயம் ஏன்

உடைந்து

உன் வயதிற்கு ஏற்ற கருவாத்தினை

எற்றுக் கொள்.

யின்பு அது உன் வாழ்வினை

வளப்படுத்தும்.

புதுமை

பெண்பார்க்க அந்தது முதல்
நட்சபநாத்தம் தொடங்கி
முதல் இரவு வரும் வரை
எவ்வளவு வதிபான்பு இவளுக்கு!

தங்கி குடித்த பாலை
குடிக்கமாட்டான்.

ஆனால் இன்று தன்னை...!

கொடுக்க வேலின்றான்!

தன் உணர்வுகள்! ஆசைகள்!

எவ்வளவுதரையும் இன்கொருவனுக்குத்

திபாகம் செம்பத் தயாராவீனா! தான்!

188838

வாழ வெளிநிலை வி
 ஒரு புதுக்கவிதைதான்...
 ஒவ்வொரு கணமும்
 விதம் விதமாக கவிதை தருகின்றதை
 எப்படி திணற்றுவீர்
 இன்றைக்கு மனம் புகழ்க்கலை
 ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை நானே
 உன்னுட்க்கழும் உருவமும்
 தினமும் மாநிலக் கிளையினுள்
 எனது தொழிலிலும்
 சில தந்தையம் புரிந்தாயிட்டு
 மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லுகேள்.

ஆசை

இவ்வளவில் மனம் புகழ்க்கலை
 ஒவ்வொரு கணமும்
 ஒவ்வொரு கணமும்
 ஆசைகள்...
 எனது வந்து
 மனக்குப் புரியவில்லை
 என்னுள்ளும் சில ஆசைகள்

சா சா C, C.

தந்தையின் கைகொடுத்து
 விடுகையில் உயர்வான ஆசை
 அன்னையிடம் கைது கொட்டுக்கொண்டே
 உறங்கிவிட ஆசை.

அங்கை பாடாலை கொண்டு விட
 தந்தை அழைத்து வர
 அப்போது
 வீதிகளில் உள்ளவற்றையெல்லாம்
 கேட்டுவர ஆகை.
 புதிது புதிதாக
 விளையாட்டுப் போடுகள்
 கேள்பு விளையாட ஆகை.

அன்னையர் தந்தையும் சேர்ந்து
 விட்டுப் பாடல் சொல்லித்தர ஆகை
 நான் உறங்கும் வரை அன்னை
 உறங்காமல் இருக்க ஆகை
 வளக்கு ஒரு குட்டித் தங்கை
 இருக்க வேண்டும் என்றொரு ஆகை.

எண்ணத்தின் சிதைவு

LSBப்பவரைப்

பார்க்கத் தூண்டுவது

உனது பாலிபால் நடத்தைகள்

என்றிருந்தேன்.....

அவர்கள் பாலியலென்ற

இடங்களைக் கண்டபின்

எனது எண்ணங்களை

மறழ்க் கொண்டேன்.

நீளக்கு மறுபிறவியின் மீது
 நம்பிக்கையில்லை.
 பிறப்பு இறப்பு ஒருமுறை
 என்பது போல்
 இன்னாழ்க்கையும் ஒரு
 முறைதான்.
 உலகே, நாசிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தைப்
 பயன்படுத்திக்கொள்.
 சாதிப்பதற்கு பயனில் குற்றினால்
 என்பவனை முதலில் சிறுவனையில் அடி
 அடி முதல்கொடும்பு இல்லாதவனது
 பேச்சு.

எவராலும் சாதிக்க முடியாது.
 உன்வால்!
 என்வால்!
 முயற்சி உன்வால் எவ்வாறும்.....

உன்வாழ்க்கைக பிரதேசத்தே
 வழிகாட்டியாகட்டும்.
 உன் வாழ்வு பின்
 வரணாகட்டும்
 எழுந்தவா நாய்ப்பேல்.
 பூத்துக் கருமும் மலலாக இரகித!

தோயலில் அல்லவா வடிவம் ஒருமை
 என்விரும்பும்பும்தான்
 உலகம் இன்று இருவியில்.
 காந்தி யொருவன் என்விரும்பும்பும்தான் இன்று
 அவர் மகாத்மா இல்லால்.
 புரிந்துகொள் நாய்ப்பேல்!

சாதிப்பதற்கு குற்றினால் தோயலால்
 என்விரும்பும்பும்தான்
 உன் எண்ணத்தை எரித்துவிடு
 சான்றால் குற்றினால் என்விரும்பும்பும்தான்.
 இன்று தந்துவாயில்லை

ஆக்கிவிடில் சூழ்நிலை வந்திருந்திருந்தால்
இன்று! பாலிதிகள் இல்லை
நியூட்டன் எல்லைர் போலவும்
சூழ்நிலை வந்திருந்தால்
இன்று! பாலிதிகள் இல்லை.

உன் கற்பனைக் குதிரையைத்
தட்டிவிடு
புதிய எண்ணங்களான வளர்த்துக்கொள்
காலத்தை உணர்!
நம்மை நீக்கிச் செல்லும் ஒவ்வொரு
நிமிடமும் மீண்டும் வாயில் சிட்டாது
உன் வாழ்க்கையில் நாட்கள்
எண்ணப்பட்டும் சென்றன
எரிசின்ற ஒவ்வொரு பொழுதும்
உணக்காகவே!
வருகிற ஒவ்வொரு இரவும்
உணக்காகவே!
பொழுதுவா நண்பனே!
நானாய விடியல் நமக்காகவே!

வெளிச்சம்

மீள் சாவையில் இருநீ
மணியேனாக
எங்களை நிலைகுதிரையச்
செய்கின்றது.
எங்கும் மாணவச் சகிழ்ச்சியால்
துள்ளிக் குதிக்கின்றனர்.
எங்கள் வகுப்போ, எங்கும்
சொக ஒலி...!

பாடசாலைமீல் மாணவர்க் இருக்கும்
ஒவ்வொரு நிமிடமும்
எண்ணப்பட்டும் கொண்டுவர
பரீட்சைக்கான திறங்கள் எங்களை
நெருங்கிய வண்ணமுள்ளன.
எங்களை மாணவர்க்க் இன்று
மனிதனாக வாழ்வதற்கு

வழிகாட்டிய அங்கள் தெய்வம்
 உரிம இறந்தி வாந்ததை
 "உங்கள் காற்றினை தீயாவிரிக்
 கொகின்று பரிட்சை கவையம்"
 இறை அணர்ச்சி
 சிந்திப்பது, சிப்பிபுது புரிமவில்லை.

பெறுவெறுகள் வந்தும் பங்கடைக்கமுட
 -அனுமதிக்காத
 இரண்டு வருடம் காத்து நிற்க
 வேண்டிய நிகை.
 கொண்டுள்ளில் 22 வயதில் ஒருவன்
 யார் தாமிசாசி விடுகின்றான்.
 இங்கே 22 வயதில்
 -அனுமதிக்கப்படுகின்றான்.

பாதிக்க வேண்டிய இரண்டு வருடங்கள்
 அங்கே தொண்டத்து போகின்றான்.
 இதற்கெல்லாம் யார்
 காணார்...?
 உன்னியான்களா...? ஆட்சியாளர்களா...?
 எவ்வாறு புரிமவில்லை
 உயிரில் இருப்பவர்களுக்கு அங்கள்
 வேதனை எங்கே புரியும்

என்ன மனிக வாழ்வு இத...!

இந்த மனிடம் பிரயிப
 வேதனை நன்றாகது தான்.
 இவ்வாறில் யார்தான் ஆனந்தமைய
 காற்றின்புறங்கள்...!
 ஏன்வெறுவதும் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள்
 வந்துகொண்டு இருக்கும்
 வாழ்வு-எனக்குப்
 பிடிக்கவில்லை.
 குறுகிய சிந்தனைகளுக்குள்
 காற்றிலும் - எனக்குப்
 பிடிக்கவில்லை...!

இந்த வாழ்க்கையென்பதே
 ஒரு தங்குமிடம்தானே! அதற்குள்
 எத்தனை தங்குமிடங்கள்...
 இராதமேல் உணர்ச்சிப்பர்கள் இன்னும்...
 ஒரு பழையபாக இருந்திருந்தால்...
 வய்வளவு கதந்திரவாகப்
 பாடிப்படித்து கொண்டிருப்பீய்
 இத்தனை கால வேரட்டங்கள்
 இல்லாமல்...!
 ஆசுநம்பலமாகக் கழிந்திருக்கும் - என்
 வாழ்வு...!
 இயற்கையோடு இயற்கையாக
 வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீய்...!

சிந்திக்கத் தெரிந்த விஷயங்களிடந்தே
 சில மனிதரேய உணர்ச்சிகளைப் படைத்தது
 இன்றவன் தவறா...?
 என்ன செய்ய
 உறவுகள் யட்டுவா...?
 நலையக்கொண்டு எவற்றையுள்போது
 தெந்தான் தங்குமுடியவில்லையே...
 போலியான மனிதிகளையும்
 போலியான உறவுகளையும்
 விட்டு வெகுதூரம் பறந்து செல்வ
 நினைக்கின்றேன்.

சில கந்தள் பங்குகள்
 சில மனிதர்கள்
 வளர்க்காக வட்டத்திலுள் இருந்து
 வெவிலிய வந்து சிந்தித்தாலும் - மீண்டும்
 அதற்குள் அடைபடும் தத்துவமடா
 இந்த மனித வாழ்வு...!

யாழ்வன் இப்படி நடக்கிறவென்
 திணைத்தர்கள்...
 படைக்கும்போதே இன்றுவனுக்கு
 தெரிந்திருந்தால்...
 இழையன்
 இப்படிச் செய்திருக்கப்பட்டான்...!
 இன்றவன்...! - இன்று
 வாழ்வான் என்று - அவனுக்கு
 அன்று தெரிந்திருக்கவில்லை...!

அது ஒரு காலம்

கிராமப் பொழுதிப்

புற்கள் வீதுவள பவியிலை
காலிலை உட்டி வீடுகின்றோன்
அப்பாவி
எவ்வளவு ஆனந்தமாவது
பாக்கத்து விட்டு மஞ்சையுடன் சென்றது
துய்பி பிடித்தது
எவ்வளவு இவ்வையாவது.

தண்பாக்களுடன் கைகொடுத்துக் கொண்டு
பாடகாவை சென்றதும்,
ஒன்றாக வயம்பறம் சாப்பிட்ட தூர்.
அவ்வ யாங்காய் சாப்பிட்ட தூர்
அது ஒரு காலம்

கிருமரி எந்த கிருமியினத்தைப்போல
இப்போது நினைக்கின்றோன்
தூர்.
குழந்தையாகவே இருந்திருந்தால்
எய்க்கு குழந்தை ஆனா
வந்திருக்காது.

வாண்டுகள் பட்டி தூர்
தேன் குடிக்காது.
நாங்களுள் தூன் பூக்கள் பறித்து
தேன் குடித்தோர்.
இப்போது என் விருதுள்ள
பூக்களைப் பார்க்கின்றோன்
மனதில் ஆனந்தம் கொண்டுகின்றது
ஆனால்!
அந்த கிருமியினம் தூன் $\frac{1}{10}$ C.
எங்கே ஒழிந்து விட்டன.

ஒன்றாக தூய்பி பிடித்து
ஒன்றாக பாடகாவை வென்ற அதே
மஞ்சவிற்கு இன்று
குழந்தை பிறந்துள்ளது
இப்போது நினைக்கின்றோன்
தூர்!
குழந்தையாகவே இருந்திருந்தால்
எய்க்கு குழந்தை ஆனா
வந்திருக்காது.

சீர்தகவல்கள்

முயற்சிகளில் மட்டுமல்ல களவீரமும்
கற்பனாவீரமும் உட.

நியாயப் பெரும். எப்போதெனில்

சாதாரண வெற்றி - உன்

சீர்தகவல்களிலிட்டுப் பால்

"கொக்கிசின்" மது போதைவில்தாவ்

அரிய கண்டுபிடிப்பை

கனவில் கண்டாய்.

நீ!

நினைவு கண்களில் காணல்.

உறக்கத்தில் கூட விழித்திருக்கின்றாய்.

சாதாரணகவிஞ்சுவை

எம்பால் முடியாதது என்று

தோன்றினாலும் பயன்பயில்லை.

எண்ணங்களையாவது உயர்ந்ததாக

வளர்த்துக் கொடுவோம்.

எல்லோரமும்

சாதாரணப் படிக்கா'தல்

என முடியவில்லையே என

நீ கேட்பது புரிகின்றது.

பால் தோல்விக்கான துவண்டு

விடுகின்றாய்.

சிலம் முயன்று வெற்றி

பெறுகின்றாய்.

சாதித்தவரின் கரகாந்தரப்பறட்டு

உணக்கும் புரியும்.

சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும்

எனக்கு எப்போதும் இடைஞ்சலாகவே

உள்ளது நான்யா!

வெல்லாது கடினமானதென்பது

எனக்குத் தெரியும்.

ஆனால்

வெல்ல முடியாதென்றல்ல.

நான் தோல்விகளைப் பற்றி

சிந்திப்பதில்லை.

வெற்றி பெற்றாலையும்

காரணங்களைத்

தேடிச் சொல்லி முக்கியீற்றைச்

நான்யா!

எனக்கு ஒன்று மட்டும் தெரியும்

நிச்சயம் வெற்றி பெறுவேன்!

நட்பு நிறுவனதா! நிழலனதா!
 நிறும் இருந்தால் தான் நிறும்
 பிரதிகள் முடியும்.
 பண்பை உணர்.
 உடைமையர் தானி
 பண்பான நட்பினையப் பரிசார முடியும்
 வெந்தாத்து அகம் வெகிரும் நண்பனை.

என்னைப் கற்றிவர
 நண்பர்கள் உண்டு.
 நான் விழுந்தால் என் போல்
 ஏன் இருப்பவர்களுமுண்டு
 வல்லாந் தட்டிக் கொடுத்தது
 என் வாழ்வின்
 வாய்ப்புத்தியவர்களும் உண்டு.
 என்னைத் தட்டிக் கொடுத்தவர்களை விட
 வல்லாந் பிழிந்தவையாவே
 நான் அழிகாந் முடிக்கிறேன்.
 உலகத்தில்
 அவர்கள் தானி என்னுள்
 தன்மையின்கொண்டவரும், அவரைக்கொத்தவரும்
 வளந்தவர்கள்
 எனக்குக் கிடைத்த நண்பர்கள்
 என்னைக்குக் கிடைத்தால்
 எல்லோரும் வாதனையவர்களை...!

உள்ளால் முடியாது என்றால்
 மற்றவரைக் முடியாது என்று எண்ணாதே.
 உண்பால் முடியாவிட்டால் நண்பனைத்
 தட்டிக் கொடு.
 அவன் வழிப்பதை எண்ணி
 நீ யகிழ்ச்சி கொள்.
 இந்த நட்பிற்கு உலகத்தில்
 எதுவுமே சாடாகாது
 நண்பனே!

இருநாயகர்க்குக் கூட

ஒதுங்க இடமுண்டு.

பயக்கு எங்கே ஓர் இடம்?

வேலி ஒத்தில் இரண்டு

முதிரி கண்ணிகளின் பேச்சு...

அன்று சின்னதாக இருந்தது

இன்று எவ்வளவு பெரிதாக

வளர்ந்து விட்டது

அவசரமான இந்த உலகில்

எவ்வளவு விரைவான மாற்றங்கள்.

பாந்தரவரை உளர்த்துகின்றது

உனது அந்தக் கணிகள்

அதன் செழிப்புடன், மீண்டும்

நீளா வற்றி போனதும் என்ற

மோட்சையினை திராவிட்டுகிறது.

188856

இயற்கையில் இவ்வளவு அழகம்
உண்டா...?

இப்போது உணர்ச்சிமீறல்
குளிகாலைகளில் உணக்கே
உரித்தான மனிதர்களின்
எவ்வளவு செழிப்பை உணர்வோம்.
கோணம் காலங்களில் வாழத்
துவளங்கு விடுகின்றோம்!
என் இந்த பருவ மாற்றங்கள்
இருதான் காலத்தின் கட்டாயமோ?

உணர்வில் ஏறி விளையாடுவதில்
எவ்வளவு ஆனந்தம் எனக்கு.
என்! என் இயற்கைக்கு
வளங்கு கொடுக்கின்றாய்
என்னை இரகசியம்
மறகிய நாயகமோ?
அன்று என்னை விட சிவ்வதான
இருந்தாய். இன்று
என்னை விட பவமடங்கு
வளங்கு விட்டாய் - உன்
கனிகாலைக் காலங்களிற்றேன்!
அப்போது
எவ்வளவு இனியம்...!

அறியாமை

அந்த மழைக்காலங்களில்

என் மீது
மட்டுச் செல்லும் நென்றையும்
முத்து முத்தான விழும்
மழைத்துவிடுவோம்
எவ்வளவு இனியமாயவானை.
புயலும். நென்றையும்
என் மீது
மட்டுச் செல்லும் மீளது
எழும் இயைக்கூடு நடுவோம்!
இயைக்கூடுவோம் இவ்வளவு சிவ்வளவில்
இவ்வளவுக் கோணத்திற்கு
மனி மனிதர்! காலமேன் கொண்டு?

மழைக்காலங்களிலும்
 வெயிற் காலங்களிலும்
 என் மீது
 இவைப்பயிர்யார்
 எத்தனை எத்தனை பொர்
 என் காய் உலிசாய்
 நீ மட்டுமா உண்டாய்?
 எத்தனை பறவைகள்
 எத்தனை விஞ்சுதிகள் உண்டாய்!
 இதை நீயே ஆடுவாய்!
 காந்தம் மலத்திற்குத்தான் கள்வெறிபடும்
 அதனைமார் கொறுத்துக் கொண்டு வர்
 நான் இவ்வளவு நினைவில்
 இவையை அழியும் போதென்று
 யார் மறந்தார்! கறையை சொல்லி

நான் என்னைப்
 பொருட்படுத்தாமல் உண்டாய்
 பாதுகாப்பு வழங்கினேன்
 இன்று
 என்னைமேலே என்வழியை அழிக்கவான்
 என்று சிந்திக்கின்றாய்!
 இதற்காக நான் உலகமெல்லாம்
 உன் ஆரியமையினான எண்ணி
 வெடிகம்படுகின்றேன்.
 இதற்கெல்லாம்
 யார் மறந்தார்! உயிரைம் சொல்லி

அறிவிருத்தி வென்று
 அருக்கு மாறுகிவென்றார் விடாமந்த
 உன் பேரணைசெய்வாய் நங்கள்
 இவங்களை அழித்துமே!
 புதிய எங்கள் இனங்களை
 உற்பத்திபாவும் செய்தாயா...?
 இதற்கெல்லாம் நாய்க்காய் காணாய்
 பருவமழை பொய்த்துப் போவதற்கு
 நாய்க்காய் காணாய்...?
 இவ்வளவு விண்ணில் நான்
 இரம்பதற்கு பயப்பாடெல்லாம் - உன்
 அறிமையமையினான எண்ணி
 வெடிகம்படுகின்றேன்.

தூய்மையிலிருந்து

உன்னை நோக்கிய நோக்களில்
நாணம் நீயும் நெருங்கி
விட்டதாகவே உணர்ந்தேன்.
அய்யகே நெருங்க நெருங்கத்தான்
நாக்கிடையில் இடைவேளியல்ல
இதனைவேரில்கவியென்புரை
உணர்ந்தேன்.
அந்த தொடுவானம் போல...!

ஓ அமெரிக்காவே...!

உன் ஏமாதிபத்தியத்தை
நான் வரவேற்கின்றேன்.
நீ ஜனநாயகம் தெரியாதவன்
என்கின்றாய் புண்.
உன் வதிரயான பிராஜைகள் மீது - நீ
கொண்டுள்ள அக்கறா!
இங்கே நீசாலைமே பேறு
உன்னாயா ஜனநாயகம் தெரியாதவன்
என்கின்றாய்.
நின்பதா...? சித்திப்பதா புரியவில்லையா...?

உன்கில் உன் அனைவனாரும்
சர்வதேவ நீதி மன்றில் திருந்தலாய்
என்கியாய்.

உன் நாட்டு பிராஜைகளை நிறுத்தமுடியாது
என்கிறார்.

எவ்வளவு அக்கறை உன் பிராஜைகள் மீது
நீயா ஜனநாயகம் தெரிபாதான்.

உன் நாட்டில் இன்னாது எவ்வகையா
கொண்டு நாட்டில் உள்ளது..?

இருக்கும்கிபிதே பிற நாடுகளைச் சுலாண்டுக்கிள்ளாது
எவ்வளவு அக்கறை

உன் எதிர்க்காலப் பிராஜைகள் மீது.
நீயா ஜனநாயகம் தெரிபாதான்.

ஒ அமெரிக்காவை உன்னை நான்
நீதிக்கிழிப்பேன்.

உன் பிராஜைகள் மீது நீ கொண்டுள்ள
அக்கறையை நீதிக்கிழிப்பேன்.

அதற்காக ஜனநாயகம் எனக்கூறிக் கொண்டு
பலரை சிசிக்க வைத்தாய் ஈரக்கிழி

இன்னும் பலர் உறவைபும், உணவையையும்
பறிக்கொடுத்து சுதந்திரத்தை மறந்துவிட்டாயா!

அல்லது மறைத்துவிட்டாயா!
மனக்குப் புரியவில்லை

உன் ஜனநாயகம்.

அந்த முழு

நிலாக்காலம்....!

கீள் தொத்திவிருந்து

முகம் பெய்த்த நான்...

என வருடங்களாகும் பிழ்...

என் இனிய கிராமம் தோக்கி

மீண்டும் - பயணிக்கின்றேன்...!

வாசை இவாக்கல் கலந்த

காற்றை விட்டு.

ஒரு மண் வாசனையைமும்

அழிபாத இம்ம

கீதிகளை விட்டு

கொளியை மனிதர்களை விட்டு

எவ்வளவு காலம் தான்
 வாழ்க்கையான - ஒரு
 சிறு பிணையமும் ஏற்படுத்தாத
 நகர வாழ்வை விட்டு
 என் இலிய கிராமம்
 தொடர்பில் பயணிக்கின்றேன்.

நடந்து வந்த பாதையினை
 எங்கடி மறப்பது?
 மறப்பது மனிதப் பண்புகளுடைய?
 அல்லது அந்த கவிக்க
 வாழ்வினை யழித்துவிட்டதான்
 மனம் வந்துவிடுமா!
 நான் போகும்படி
 தயக்கே உரித்தான
 சிவிய்ப்புடன் - என்னை
 அவ்வளவுக்குக் கொண்டுமன
 பிணைத்துத்தான்...

ஆடி அசையாப் பவிகளும்
 கூடிக் கூறும் குயில்களும்
 அழிகாணாத தென்றல் சாத்துவாயும்
 அந்தப் பூக்களில்

நறுமணமும்...
 மழைக்காலங்களில் மனம்
 வானவழி...
 என் கிராமத்தை அறியாது
 உணர்வா தான்...
 ஆனால் - அனை
 துப்போதில்லை...!
 அந்தப் பெண்ணை
 முழு நிலைக் காலங்களில்
 ஜன்னல் ஊடாக வருந்.
 தென்றல் காற்று - மீண்டும்
 கிடைக்குமா?

நான் எங்களைக் கோத்துக்
 கொண்டே ஓடித் திரிந்த
 அந்த வாய்வெளி...
 உன் விடிந்து வருந் - அந்த
 ஒற்றையடிப் பாதை மீட்டுந்
 அப்படியே உன்வது...!
 ஆனால் - உன்
 விடுதான் அந்த இன்றைய...!

என் விட்டு
முற்றத்து மேம்பின் கீழ்
இருந்து அந்தப் பெண்ணாயி
முழு நிலாக் காட்சிகளில்
நட்சத்திரம் எண்ணி...
இடைசியம் பரிமாறிக்
கொண்டோடே...!
அந்த முற்றத்து மேம்பும்
இல்லை!
அந்த பரமமய நண்பர்களுள்
இல்லை...!
என்? நீ உட இப்போது
என் அருகாணலில்
இல்லை...!
ஆனால்...
அன்றியும் அந்த
பெண்ணை முழு நிலா
மட்டும்தான்... இப்போதும்
என் அருகாணலிலேயே உள்வந்து.

அவற்று வாய்க்காக பற்றி
என்னைவ கற்பனைகள்
செய்திருப்போம்...!
இன்று எல்லாம் பெய்த்தாய்போனதே...!
பொய்யான நினைந்தது
நியூயாக்கிட்டது...!
நிஜமே நினைத்தது
பொய்யாக் கிட்டது...!
என்னை செல்ல
வாய்க்காக உந்துவெ இதுதான்...!

(ஏ) மனிதா சிந்தி

இறைவன் உன்னை
பூசலுக்கு பூக்கள் வேண்டாம்
என்றான்!
அவன் கோபமேதான்
உன் உணர்வை நந்தவளமாக்கி
அதில் வைத்து என்னை
புழி என்பதே!
இறைவன் படைப்பில்
உயர்ந்த மனிதா
இதனை ஏன் உணர்வீன்றாய் இல்லை?

உன்களை என் பறித்து
குருகின்றாய்...?
அதில் உனக்கு ஒரு
இன்பமும் இல்லை.
நு வாய்க்காய் நீ!
அதற்கு பெறுகின்றாயா...?
அப்போ நீ! அழகின்றாயா...?
மல்காய் அழகென்பதனை
உணர்ந்து கொள்.
இறைவன் படைப்பில்
உயர்ந்த மனிதா
இதனை ஏன் உணர்வீன்றாய் உன்னை?

ஏன் இந்த

கண்ணீர்த்துளி...!

ஈக்கத்து விட்டு செவல்
பூத்து இருக்கும் செடியினைப்
பார்த்து விட்டுப் பூப்பறிக்க
வந்திருந்தான்.
அவனுக்காவே பூத்திருப்பதாக எண்ணி
பெடியருகே சென்றான்.

அந்த விவந்த மொழி
இவர்கள் மேல் இருந்த
பயித்துவிகள் எனக்கு என்னமோ!
கண்ணீர் சிந்துவதாகவே!
தொன்றியது.

கனியவில்லை

ஒன்றாகக் கூடிய காலங்கள்
அன்பாகத் திரிந்த காலங்கள்
ஒரு 'Idea' நாள் பஸ்
சுடித்த காலங்கள்.
ஒரு கோப்பையில்
பஸ் உணவுமுந்திய காலங்கள்.
எல்லாம் ! எங்கோ தொலைத்து போயின.

செல்லமாக போ'ன கிரவுதும்.
செல்லமாக கோப்பாடுவதும்
பின்பு சிணுங்குவதும்
'A' ஜோக்குக்கள் சொல்லி
பிரிப்பதும் ஒரு காலம்.

னன் விட்டபற்கு நான்
 வருவதும். - என
 விட்டபற்கு நீ வருவதும்.
 சோட்டோரங்களிலிருந்து
 மணிக்கணக்களம் அவிடுவதும்.
 'குறும் வட்டடி' என்று கூறியிட்டிரு
 மணிக்கணக்களம் க. த்தடிப்பதும்
 ஒரு காலம்.
 அப்போதெல்லாம் ஒன்றாம் சொல்லாத
 இந்த சலுகம் இப்போது!
 எங்களை வித்தியாசமாட்டி பார்க்கின்றது.

படித்து முடித்து விட்டால்
 நட்பினால் விட்டுவிட்டு வேண்டினால்
 என்ன நியாயம்?
 திருமணம் முடித்து விட்டால்
 நட்பினால் துறந்துவிட்டு வேண்டினால்?

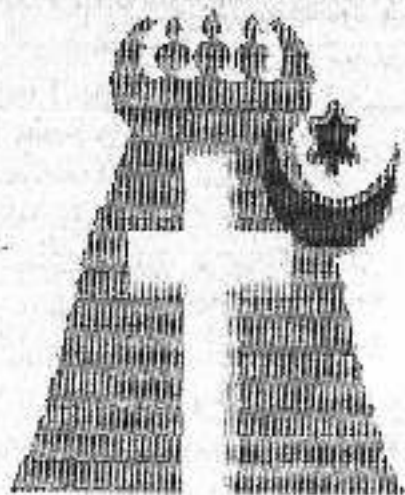
ஒன்றாகச் சாப்பிட்டு ஒன்றாகத்
 திரிந்த நண்பர்கள் இன்று
 உதேசனையாகச் சந்தித்து விட்டால்
 ஒரு புன்சொல்.
 தெரியாதது போல் ஒரு கேள்வி

நீ? நீங்கள்? தாமச!
 எப்படி இருக்கின்றாய்.
 என்ன செய்கின்றாய்...?
 திருமணம் முடித்துவிட்டால்
 போன்ற பல அருக்கு விவகாரம்
 எப்போதும் நிரூபணமாயாத
 எங்கள் சந்திப்புக்கள்.

சினோகிதி பிரிய மணலினர்
 பிரிக்கின்றாய்.
 நானும் கல்லூரி வாழ்க்கை ஒன்றை
 மீளவைப்படுத்தி விட்டு புன்சொல்செய்தேன்.
 என்னை ஒரு கவிஞனின்
 உயிர் உயிர்கள் நன்மைக்குவருகின்றன.
 உணவர்களிடம் விடை பெற்று
 நண்பர்களிடம் வா
 இம்ம உலகம் இன்னும்
 உயிர்மில்லாத: என்பதே.

வாழ்வின் தத்துவம்

புலகமொ - நான்

மன்றாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்
நான் செய்த பாவங்கள்
இப்போது - என்
கண்முன் தெரிகின்றன...
என் உணர்வுறுபுகளில் மார்பில்
தெரிகின்றது...
இதயத்துடிப்பின் அளவு
குறைந்துவிட்டது...
ஏனை வினைகளை - என்
பழைய வாழ்வையையும்

புதிய வாழ்வையையும் - நோக்கி
அகைபோட்டுக் கொண்டுள்ளது...

என்னால் துன்பத்திற்கு உள்வளை
அனைவரின் மும்
உதறி அழவேண்டாம் போல்
உசிசது...
அடுத்தவரை மிதித்து வாழ்வது
எவ்வளவு ரூட்டான் தனம்
என்னை உணர்கின்றேன்...
காலம் உத்த பின்
சூரிய நாமங்களால் எதற்கு...
பணம் தீருந்து என்ன பயன்
மறுவாழ்விற்குரிய புனல்விபத்தை
தேடவில்லையே...
வெற்று உடம்புக்காகவா...
இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டங்கள்...
ஆர்ப்பாடிக்கள்...

பூகோள வாழ்வென்பது
எவது நீண்டது? பயணத்தின்
ஒரு ஓய்விடமன்றோ...
இதை எத்தனை மனங்கள்
உணர்ந்துவளன்...
என் உணக்கு வழக்குகள்
மார்க்கப்பட்டுக் கொண்டுள்ளன...

என்னை தோக்கி யாரோ
 எருமைமீல் கருகில்தார்
 என் ஆய்மா என்னை
 வீட்டுச் சென்று - என்
 உறவுகாணப் பார்த்து
 ஏனாமாறு புன்னைக்கீன்றது..

மதத்தின் பெயரைச் சொல்லி
 வாழ்ந்த எங்கள்...
 அறிமுகம் எங்கே புரிந்தது
 மதத்தின் தத்துவங்கள்...
 நீ சொந்த உறவுமதத்தின்
 பயனை இயற்றிப்போ
 ச னாவாய் என்பது
 இதைத் தானே..?

உனக்காக ஏங்கிய நரட்கள்...!

சீனாவை இவ்வுட்கில்
 உன்னை பாரதம் அதிகமாக
 தெரிந்திருக்க முடியாது என்று
 வளர்ந்துகிறோம்..!
 நான் உன்னை
 பெறுகல்களோடும் தந்தில்
 பார்ப்பதாக உன்
 நண்பரிடும் கூறிவாறாய்ம.
 உன் நண்பரையே உன்வாய்
 புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.
 என்னையா..
 புரிந்து கொள்ளப்போகின்றாய்.
 பாடியவர்களை..!

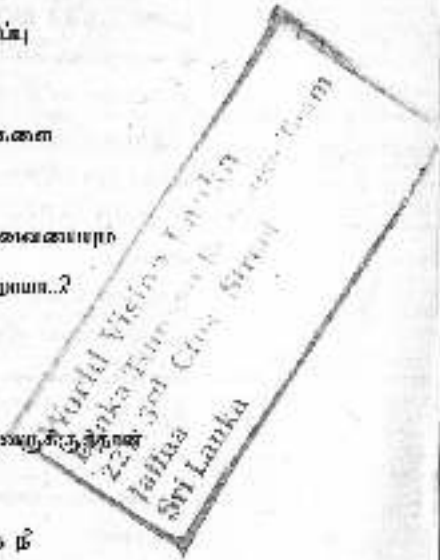
நீ நினைப்பது போல்
 எவ்வு உணர்வுகளின்
 வடிவங்களாக உன்னை
 பிராணக்களில்வை.
 குழந்தைத்தனமாய் சிரிப்பு
 சிறுபிள்ளைத்தனமாய் குறாட்டங்கள்
 எத்தனையோ. ஏதோ
 மலக்காகவே உன்னை
 பிரமன் படைத்தான் என்று
 சொல்லுகிறேன்...

கொடைக்காலங்களில்
 மனமுத்துவிளையக் காலிட
 மயம்போல் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.
 உன் நினைவுகளைப்பற்றி
 நினைவுக்குள்போய்து
 என் வாழ்வில் எழியாக
 நீ அமைத்தாய்
 எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைவேன்.
 ஒரு விசத்தில் நானும்
 உய்தலக்காரன் தான்...

உனக்கு எங்கே புரியும்
 எனது சொன்னவைகள்.
 உன் தனப்பியையே உன்வால்
 புரிந்து கொள்ள முடியாத போது

கை கோர்ப்போம் வாராயா...!

உணர்வுகளின் பாதியே
 உனக்குப் புரியுமா...?
 வாழ்வின் மேடு பள்ளங்களை
 கடந்திருக்கின்றாயா...?
 கோதளைஎய்யும். வேதனைஎய்யுமா
 நீ - உணர்ந்திருக்கின்றாயா...?
 இம்மை:
 நீ - உணர்வில்லை...
 வாழ்வில் பாதிக்கப்பட்ட உணர்ச்சிக்குதனை
 வேதனை புரியும்.
 அழிவுவிடு பாதிக்கப்படாத நீ
 மனித உரிமைகளைப் பற்றித்தான்
 உதைத்துக் கொண்டிருப்பாய்.

அதனை மதிக்க வேண்டுமென
 போதித்துக் கொண்டிருப்பாய்.
 ஆனால் - நீ
 துஷ்பீயமாகப் செய்துகொண்டிருப்பாய்.

இனக்கலையாற்றாதது தூய்மையின்
 குளிர் கம்பளங்களுக்கு மத்தியில்
 நீ - என்ன நான் செய்வாடியாய்...?
 அரவியல் கொள்கைக்கினால்
 தூய்மை மீண்டும் இனக்கலையாற்றித்
 நீ - பாதிக்கப்பட்ட தூய்மை...?
 அனைத்தையும் நீதிமையுடைய
 பாதிக்கப்பட்ட தூய்மை...?
 மதுமய முகமில்லாதது - உன்
 அனைத்தும் பாதிக்கப்பட்ட தூய்மை...?
 அல்லது
 மயமில்லாத உடைகையகலையும்.
 உன் நயகலையையும் இழந்து
 அனைத்தும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றாயா...?
 இவ்வாறு...
 இவ்வில் மதித்தும் - நீ
 பாதிக்கப்பட்ட விவ்வாறு...
 மனமில்லாத
 மனம் உன் மனமனைப்பற்றிக்
 உதைத்து உழப்பான்தானே.

ரீக்கடையில் இரண்டு தேவீரக் கோப்பைகள்...!

நீயின் திணர்
 அழகக்கடை மதுமையே
 கிரமும்புகித்தேன்...
 மனமில்லாத
 உழவப்படும் நோக்கிலிவந்து
 உன்னை முத்தமிட்டுக்
 கொள்ளாமல்வனா...!

உயிரிகள் மட்டுமல்ல, உணர்வுகளும் தான்...!

உரிமைப் பேராள் தந்திரு

எதிரை - அரசு

ஒருக்குமுறைவென்பது

உயிரிகளை மட்டுமல்ல

உணர்வுகளையும்

கொன்றுவிட்டதா...!

வாழ்வுச்சுழி

நீன் முற்றத்து வேயின்

உச்சிரில் அந்த அருவி

ஆனந்தமாக கூடு கட்டியது

வண்ணவு துளிமங்கலந்த

யத்தியில் ழலவொரு

குச்சியை அடுத்துச் சென்று

கட்டியது

துன்பம் தான்

பெறுத்தாய் கொண்டது

தன் உறவினையும் சந்ததியினையுமீ

வளம்பழிக் ஒரு சந்தையுமீ தான்

அதற்கு அப்போது புரியவில்லை

இருதகள் முனைத்தவுடன்

தன்னை வீட்டு பறந்துவிடுமென்று.

நாணம் உருவாக்கினான்
 குச்சிக்கு பழியாக உறவுகளைக்
 கொண்டு கட்டினான்
 ஒவ்வொரு உறவாகச் சேர்த்தேன்
 எனது இவட்டியங்கள்
 சந்தோஷங்கள் எல்லாம் மறந்து
 மாடுபட்டேன்.
 எனக்கு அப்போது புரியவில்லை
 தேவைகள் தீர்த்தவுடன்
 என்னைவிட்டு விட்டுவிட்டு விடுமென்று

இப்போது என் முற்றத்து
 வேயின் உச்சியில்
 அந்தக் குருவி யட்டுமே
 கீச்... கீச்...

அது என்னைப் பார்த்து
 பரிதாபப்படுகின்றதா இல்லை
 என்னைப் போலவே - நீ
 என்று ஏன்மாத
 புன்னகைக்கின்றதா?

கசங்கிய மனம்...!

புத்தியை விடுக்கப்பட்ட
 மெத்தை விரிப்புக்கள்...
 அதிமனையில் கசங்கியே
 சிக்கின்றன...
 என் மனதைப் போல்...
 அதனை கசக்கவில் இருந்து
 விடுவாடு விரும்
 என் மனது...

காலம் மாறிப் போச்சு...!

நீண்ட நாள்

இடைவெளியின் பின்

நண்பியின் விட்டுக்குச்

சென்றேன்.

நண்பி எங்கே என்னை..?

அவள் மனநர் சங்கக்

கூட்டத்திற்குச் சென்று

விட்டாளாம்.

நண்பியின் துணி துளைவக்கும்

அவளது கணவனின் பதில்..

ஒரு நாள் உணர்வாய்...!

ஒருநாள் கண்ணீர்

சிந்துவதற்காகக் கலங்கியாய்

எங்கள் இளம்..

கிளந்தோறும் இரத்தம்

சிந்துகிறதே...

இதை அன்றாவது ஒருநாள்

எண்ணியதுண்டா...

மாணி...?

கீழை

பாதுகாப்புப் பந்தி

மரம் வெட்டும்

கொடும் பிடிசலின்

மகாநாத...

ஓன் இரப்பைப் பற்றிவே

கதைக்கின்றாய் துண்பனோ!

எப்படியும் நாம் இறந்து விடுவேனாம்.

அல்லது இறக்கடி கம்பப்படுவோம்.

என் அதற்குள் அவசரப்படுகின்றாய்!

நமக் இறப்பதற்குள் ஏதாய்

செய்யமுடியுமா...?

சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்...!

நமக்கிடை யில் எவ்வளவு

கருந்திழைந்துமைகள் - என்

இதில் மட்டும் இல்லாமல் போனது

ஏன் இவ்வளவு வேறாய்!

உயை வாய்க்கையில் - ஒருவேளை

உயை உணர்வுகள், உரிமைகள்

இங்கு மறக்கப்படுகின்றதே!

அந்தக்காந்த கலாச்சாரம்
எண்ணியார்.

அந்தக் குளக்கரைபோலும்

இறுங்காமைத் தாவி வரும்

நென்றலை ரசித்தோமே.

இடைவெள்ளை எம்மையில் - இன்னும்

புணர்வாம்...

என்று நமக்கிடையில் பாடங்கள்

பற்றிய கருத்துவேற்றுமைகள்

இன்று இறங்கிவந்தும்.

வாழ்க்கையைச் சந்திப்பும்

மறக்கொண்டிருக்கிறது...

இதில் தவறின்மை நடைபிழை

வயதிற்கேற்பவையே மாற்றங்கள்

நிகழும்.

என்று நீ கற்றுக்கொள்

வேதனாவியல் தத்துவம்

பிரக்கிரமம் என்று

உணர்வாய் நண்பர்...

விழித்திரு...!

உன் பக்கவாடகை நண்பனுக்கு.

நானா மனமும் நோத்திருக்கு

நானும் ஒன் தூண்

என்ற மயக்கமாகியும்

வையகிழை.

என் விழிப்புடை மன இரவுகள்

கழிந்துவிட்டன.

செவ்வளவில் உறக்கம்

என்னதாழ்ந்திருக்கிறது - என்

சிந்தனை விழித்திருக்கின்றது.

நண்பனே நீ

விழித்திருக்கும் நண்பன்

ஏனெனில்

நானா மனமும் நோத்திருக்கு

உன் செனா தேவையும்தான்..!

ஏன் இந்தப் பெறாய்த் தன்?

எழுந்த இந்தப் பெறாய்த் தன்
விடை தேடுகின்றேன்.

உரிமைகள் மறுக்கப்படும்போது தானே
வன்முறைகள் வெடிக்கின்றன.

உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டது தவறா?
இல்லை:

மறுக்கப்பட்ட உரிமைக்காக
பொறியடித்து தவறா?

சீந்திக்க தூண்டுதல்களால்
உணர்வு:

யார் தோற்றங்கள்?

யார் வெவ்றங்கள்?

யார் இழந்துங்கள்?

யார் மீட்டார்கள்?

என்னால் இழப்புக்கள்?

என்னை இழப்புக்களை மாற்றி

மாற்றி கூறுகின்றீர்கள்.

எங்கள் இழப்புக்களை மாற்றும்

கூறுகிறது.

இழந்த உறவுகள்

மீண்டும் வருமா?

இழந்த இளமைதான்

மீண்டும் வருமா?

வாழ்வில் ஒருமுறை பூக்கும்

இந்த இயல்பை பூவின்

நறமனாத்தினை நுகர முடியாமல்

மெய்விட்டதே!

பள்ளிப்பருவத்திலேயே பூத்தி

செய்யாமலே யான் இளமை

தொலைந்துவிட்டதே!

உணர்வுகளின்

தெயிப்புக்களும், விழிப்புக்களும்
மனித உயர்வின்
கோலங்கள் தான்.

வாழ்வில் தென்றல் வந்து
போகவில்லை என்பதற்காக
புயலில் சிக்கி
சின்ன மின்னமாகி விடாதே!

பூக்கள் புயல் காற்றில்
தூக்கும் பிடித்து
தென்றல் காற்றில்
உதிர்ந்துபோனதும் உண்டு

என் காற்க்கைப் பாய்ச்சத்தில்
ஒவ்வொரு கணத்திலும்
பாதைகள் மாறாமல்
மதற்கும் விழித்திரு

அன்றைய - என்

பொழுதுகள் ஆனந்தமாக
என் உறவுகளுடன்
தென்றல் காற்றை
நுகர்ந்தேன்.

தென்றல் காற்றில்
அன்னை தாயாட்டிய
சுகத்திற்கு சடுவாரே மி

என்ன செய்ப்
 என் னனுமான் பாதிநிலை
 என் வழியுக்கு
 சாரைணி அடித்துவிட்டான்
 இப்படித்தானே!
 வீரும்பாரை: மாரது வழியு
 நிறைவு பெறுகின்றது.

நாயி வீருந்து
 பிரிக்கப்பட்ட நான்
 வீற்பனைக்காரனின்
 சில நான்.
 இன்று உன் வீட்டில்
 எப்போது என்னைக் கொண்டு
 நான் தாபத்தைத்
 தீர்த்துக்கொள்ளும்.

என்ன செய்ய
 இன்னுமில் இன்றைய
 ஜனநாயகத்தில்
 ஒருவனைக் கொன்றால்
 நாயி இன்னொருவன்
 உயிர்ப்பாடு முடிக்கின்றது

சாரலின் வேதனை

அவன் கண்களில் தெரிபார்
 அந்த ஏக்கம்
 வதனை உணர்ந்துகின்றது.
 12 வயதில் - ஒரு
 வாய்ப்பை வெள்ளைவண்டி
 வேலைகளைச் செய்கின்றான்.

அவனது சாகசளைத்
 தடவீப் பார்க்கின்றான்.
 மரத்துப்போய் இருக்கின்றது.
 என் கண்களில் நீர்
 உரித்துவிட்டது.

கொல்ல அயனாவப் பழிந்
 விசாரித்தீதன்.
 ஐந்தாம் ஆண்டுவரைய
 கற்பனையம்
 படிக்க ஆணை.
 என்வ செய்ய..

தாயும் தந்தையர்
 யாசையகத்தை வளப்படுத்துகின்றார்கள்.
 தன் பிள்ளைகளை அவர்களால்
 வளப்படுத்த முடியவில்லை.
 ஏன் அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை?
 சிந்தித்து என்வ பயன்வளை
 விட்டு விட்டார்களா...

மனவாசனங்களில்
 மரங்கள் யாவும் மனம்
 விட்டுக் கிழித்திட
 பயிர்வாயல் வேள்வியைக்
 கிழித்திடச் செய்ய.
 கண்கள் மட்டுமல்ல.
 மனதையுந் குன்றிச் செய்யும்
 அழகு - ஆணை
 அங்கு, பிரத்தியங்கரின்
 வாழ்க்கை அழகல்ல.
 அவர்கள் துன்பத்தில்
 துடிக்கின்றனர்.
 வாய்க்காந்து வழி தெரியாமல்
 தவிக்கின்றனர்.

188855

உன்னைக் கொண்டு விட்டால்
 விட்டுவிடலா...?
 உன்வாச வேலைக்காரத்துவது
 உட்டப்படி குற்றமென்றேன்.
 வேலாம் நம் அலாணை
 இதை கொல்ல அவன்
 மனம் வாய்விட்டது - அவன்
 பிணிடும் சூழலாகக் கிழிப்போடு
 ஒடி மனநகிப்பான்.
 எவக்கு ஒரு கொருமூக்க
 மட்டுமே விட முடிந்தது.

வாசகர் குறிப்பு...

“பேச்சு மாத்திரம்” ஒருவரை
தமிழராக்காது என்ற நிலைமை
வந்து விட்டது.

தமிழ் இளைஞர்கள் தமது
ஜனநாயக உரிமையைப் பயன்படுத்தத்
துடிக்கின்றனர்.

இந்த துடிப்பும், தமிழ்க் கவிதையின்
வெளிப்பாட்டில் முன்
எந்த காலத்திலும் இல்லாத
ஒரு மிகப் பெரிய பரப்பு வெளியை
தோற்றுவித்துள்ளது.

சுதாகர் தமிழ்க் கவிதை வெளிப்பாடு
பற்றிய இந்த வரலாற்றின்
ஒரு வெளிப்பாடு,
ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

சுதாகருக்கு தமிழ்
வேறு வகையாகப் பயன்படுகின்றது.
சுகம் தரும் எண்ணத் தடவதல்களில்
அவர்காணும் இன்பம் தெரிகின்றது.
ஆனால் அந்த நினைவு மீட்புக்களின்
ஊடே நாம்பட்ட துன்பங்களின்
கூக்குரலும் இழந்து போனவற்றின்
சோகங்களும் சுற்றிச்சுற்றி வருகின்றன.
விடலைப் பருவத்துக்
காதலும் தெரிகின்றது.
வீடிழந்த சோகமும் தெரிகின்றது.
சுதாகருக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்
கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
தகைசார் ஓய்வுநிலைப்
பேராசிரியர்.

ISBN 955-98993-0-9

DESIGNED & PRINTED BY UNIE ARTS (PVT) LTD., COLOMBO 13, TEL: 2330195.